649/02

Den 8. juli 2002 blev i sag nr. 56.994:

xxxxxxx xxxxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familiens basisforsikring hos Codan Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt skade på klagerens lysbilleder.

Det fremgår af sagen, at klagerens lysbilleder blev fugtskadet som følge af vandskade hos klagerens nabo, hvor et hovedforsyningsrør brød sammen.

Klageren har ved klageskrivelse af 21/10 2001 til nævnet anført: "Mit problem er, at min udsøgte samling af lysbilleder blev fugtskadet. Jeg er freelance kunsthistoriker og tjener min løn ved undervisning og foredragsvirksomhed hovedsagligt for Folkeuniversitetet, aftenskoler og foreninger rundt om i landet. Man sælger sin faglige kunnen til afdelingerne og møder så op på forskellige lokaliteter for at afholde sine kurser. Dette indebærer, at ingen af de kontraktansatte lærere har noget kontor på arbejdspladsen eller nogen form for kontorfaciliteter overhovedet. Derfor er man nødsaget til at foretage sit forberedende arbejde hjemmefra. Jeg har gennem ti år oparbejdet en sjælden samling af lysbilleder, der viser alverdens kunst og arkitektur. Disse billeder er den absolutte forudsætning for mit virke som kunsthistorisk forelæser. Lysbilleder skal som bekendt holdes tørt og køligt for optimal vedligeholdelse. Mine lysbilleder har fået for meget fugt grundet en luftfugtighedsprocent i huset efter vandskaden på 80-90% trods det faktum, at jeg

havde en beholder med fugtsugende materiale stående i skabet. ... For nogle år siden spurgte jeg min forsikringsagent, assurandør N.M-C., hvorvidt man kunne særforsikre denne samling i tilfælde af f.eks. brand. Codan udarbejdede så et individuelt forsikringstilbud, der ville dække denne brede vifte af udgifter til retablering af lysbilledsamlingen, hvis det værste skulle ske. Men jeg takkede nej grundet den uhørt høje pris. Dengang var jeg af den overbevisning, at min husstandsforsikring ville dække samlingen udelukkende i fysisk produktionspris, d.v.s. råfilm mm. i tilfælde af en skade. Jeg har et udemærket samarbejde med hr. N.M-C., så jeg vil ikke som sådan anfægte hans indsats, men alligevel ser jeg gerne, at et neutralt nævn kan vurdere disse spørgsmål, der sandelig også har almen interesse for en stadigt voksende del af befolkningen, der netop arbejder udfra hjemmekontorer i boligen. Jeg fik aldrig at vide, at samlingen overhovedet ikke var dækket i tilfælde af en skade, fordi den blev brugt i erhvervsøjemed. Jeg har heller aldrig fået at vide, at min computer, mine tekstbehandlingsanlæg, fotoudstyr, fagbøger mm. heller ikke ville være dækket af min husstandsforsikring, blot fordi disse genstande var fagligt relevante. Det får jeg pludseligt at vide nu, hvor jeg rejser et erstatningskrav om mine lysbilleder, d.v.s. den fysiske produktionspris. I min forsikringspolice står der ikke eet ord om, at erhvervsrelevante genstande ikke er dækket af forsikringen. Hvis det var et vigtigt område, ville jeg mene, at jeg har fået utilstrækkelig information af mit forsikringsselskab. Assurandøren har besøgt min bolig flere gange og har aldrig været i tvivl om min erhvervsfunktion som free lance. Konsekvensen af denne problematik er også, at jeg i årevis har betalt overpris for en husstandsforsikring, der for omkring 1/3 af inventarvurdringens vedkommende ikke har været dækket af min forsikring. Idag har jeg meddelt Codan, at en særskilt erhvervsforsikring skal dække inventar og materiel for 290.000 kroner. Forsikringsselskabets argument er dette, at ting man køber og trækker fra i skat er erhvervsbetingede og indgår i en selvstændig virksomhed, der kan udgå fra boligen. Derfor vil husstandsforsikringen ikke dække, men skal erstattes af en særskilt erhvervsforsikring. Jeg har også i forhold til skattevæsenet haft en længere palaver om, hvorvidt man ville godkende mine erhvervsbetingede fradrag som f. eks. lysbilleder, bøger, studierejser, kontorhold mm. Skattevæsenets problem var at definere placering på arbejdsmarkedet. Om jeg skulle defineres som selvstændig erhvervsdrivende, lønmodtager eller noget andet. Man endte med det sidste. Jeg er som freelance underviser lønmodtager, men uden fast arbejdsgiver og fast arbejdsplads. Men jeg får også honorarer for specialopgaver, der ikke traditionelt passer ind i en løn-

modtagersituation. Under alle omstændigheder godkendte skattevæsenet min situation som freelancer, der nødvendigvis må arbejde hjemmefra. Pointen er, at jeg ikke er selvstændig erhvervsdrivende, jeg har ikke mit eget firma og er ikke momsregistreret."

Selskabet har ved skrivelse af 19/11 2001 til nævnet anført: "Selskabets begrundelse for afvisningen er, at de beskadigede lysbilleder ikke er omfattet af dækningen, da der er tale om genstande, som sikrede bruger i sit erhverv, hvilket forsikringstager medgiver i sin klage, se klagen til Ankenævnet, s. 3, 1 linie. Selskabet finder således ikke, at der er tale om en skade på 'privat' indbo, se Gawinetski og Jønsson, 'Familieforsikring', 4. udg., s. 46, og til belysning af forsikringstagers erhvervsudøvelse, se nedenfor. Forsikringstager henviser endvidere til forsikringsbetingelsernes pkt. 3.7, hvorefter der er dækning for erhvervsgenstande, sikrede som lønmodtager bruger i sit erhverv. Lønmodtagerbegrebet er ifølge en lang arbejdsretlig praksis defineret således, at der skal være tale om en 'person, der modtager vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold', og denne lange praksis ses nu kodificeret i § 1, stk. 2, i Lov nr. 385 af 1994 om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet. Ifølge denne arbejdsretlige praksis skal der ske en konkret vurdering af ansættelsesforholdet, hvori bl.a. indgår, om arbejdstager er underlagt arbejdsgivers instruktionsbeføjelse (vurdering af tjenesteforholdet), om der sker udbetaling af løn og feriepenge eller honorar, om indtægten er A- eller B- indkomstskattepligtig, om arbejdet udføres i eget eller en andens navn, om der er fast arbejdstid og arbejdssted, om der er aftalt opsigelsesvarsel, mv. se Lars Svenning Andersen, 'Funktionærret', 2. udgave, 1998, s. 52 ff. I den konkrete sag er foredragsvirksomhed, ifølge forsikringstagers oplysninger til selskabets assurandør, hendes eneste beskæftigelse siden 1994. Forsikringstager findes således ikke at være underlagt arbejdsgivers instruktionsbeføjelse, hun aflønnes ifølge klagen til Ankenævnet (s. 3 midtfor) bl.a. med honorar, hun har hverken fast arbejdstid eller -sted, hun har ingen fast arbejdsgiver, har ingen arbejdsforpligtelse og tilrettelægger selv arbejdet, der er præget af stor selvstændighed. Den skatteretlige status kan tillægges betydning, men den normerer ikke spørgsmålet om lønmodtagerstatus. Selskabet finder således heller ikke, at skaden er dækningsberettiget efter forsikringsbetingelsernes pkt. 3.7, da der ikke foreligger et lønmodtagerforhold. For en god ordens skyld bemærkes, at dækning efter pkt. 3.7 er maksimeret til 4 % af forsikringssummen, ligesom det skal bemærkes, at vi ikke har foretaget besigtigelse af billederne og derfor ikke

har opgjort skaden. Afslutningsvist bemærkes, at forsikringstager fra assurandørens side tidligere er blevet gjort opmærksom på, at samlingen ikke er dækket, da der er tale om erhvervsgenstande. I konsekvens heraf har hun år tilbage, og igen i forbindelse med klagen, bedt om et særskilt tilbud på en erhvervsforsikring, der dækker hendes samling. Hun accepterede imidlertid ikke det første tilbud, da hun fandt præmien for høj. Hun har efter selskabets afvisning accepteret et nyt tilbud på erhvervsforsikring."

Efterfølgende har klageren ved skrivelse af 25/11 2001 anført: "Jeg bestrider ingenlunde, at min lysbilledsamling er skabt og bruges med erhvervsmæssigt formål i mit virke som free-lance kunsthistoriker. Det er dog ikke korrekt, at jeg kun arbejder som foredragsholder. Jeg er også forskningskonsulent og rådgiver i forskellige sammenhæng. Jeg skal ikke gå ind i den lange udredning vedrørende ansættelsesvilkår og erhvervsplacering og ved ikke rigtigt, hvad Codans L.S.V. mener med på side to at skrive 'Den skatteretlige status kan tillægges betydning, men den normerer ikke spørgsmålet om lønmodtagerstatus'. Sagen er den, at Folkeuniversitetet, som er min hovedarbejdsplads, har kontorer over hele landet og hver sin ansættelseskommitté. Jeg rejser så fra sted til sted indenfor samme organisation og modtager min løn fra forskellige afdelinger. Jeg er ikke fast ansat - men ansættes pr. kontrakt for tre måneder ad gangen. Sådan arbejder enhver underviser på Folkeuniversitetet, der findes ganske enkelt ingen fastansættelser i den organisation. Det skyldes, at staten for 100 år siden definerede Folkeuniversitetet som det sted, for universitetsprofessorer kom *con amore* efter arbejdstid og formidlede forskningen fra universitetet til den bredere befolkning. Sådan tænker institutionen også idag, selvom virkeligheden ser helt anderledes ud. Jeg er lønmodtager og får et honorar for min indsats. Jeg har mit kontor hjemme i mangel af fast kontor på en fast arbejdsplads. Det er helt korrekt, at jeg for nogle år siden diskuterede med min faste assurandør N.M-C. muligheden af at få udformet en individuel forsikring på netop min lysbilledsamling ... Men desværre var prisen så pebret, at jeg afslog. ... Man fortalte mig intet om, at min almindelige husstandsforsikring ikke ville dække materialeudgifterne til selve filmens produktion, d.v.s. film, rammer, indramningstape, plastlommer til dias mm. Man har heller aldrig nogen sinde med et eneste ord fortalt mig, at min almindelige husstandsforsikring ikke dækkede mit kontor med computer, tekstbehandling, fotoudstyr, mine fagbøger, udstillingskataloger, studienoter mm. Derfor har jeg i årevis været groft overforsikret uden at vide, at materialer og udstyr for 300.000 kroner ikke har væ-

ret dækket af min forsikring. Derfor vil jeg fastholde, at jeg enten har været dårligt rådgivet gennem årene eller at Codan nu pludseligt har travlt med at fralægge sig ansvaret."

Endelig har selskabet ved skrivelse af 27/11 2001 til nævnet fremført: "Selskabets bemærkning om, at den skatteretlige status ikke normerer ansættelsesforholdet, sigtede til, at den skatteretlige vurdering af, om der er tale om et tjenesteforhold/lønmodtagerforhold (kildeskattelovens §43, stk. 1) kan tillægges betydning i vurderingen af, om der konkret er tale om et lønmodtagerforhold, men at den skatteretlige status ikke er afgørende. Om der er tale om lønmodtagerstatus skal, både i skatteretlig og i ansættelsesretlig henseende, afgøres efter en konkret vurdering, jf. henholdsvis Karnov 1997, s. 8734, note 112, og Jens Kristiansen, Arbejdsretlig Lærebog. s. 349 med henvisning til arbejdsministerens svar af 27.4.1993 i L172, bilag 16, spm. 15. Forsikringstager bemærker tillige, at hun ikke er tilstrækkeligt rådgivet fra selskabets side med hensyn til dækning af hendes erhvervsgenstande. Dette anbringende bestrides af selskabet, der efter fornyet forelæggelse for selskabets assurandør fastholder, at forsikringstager inden skaden er blevet tilbudt en erhvervsforsikring der dækkede netop de beskadigede erhvervsgenstande, men tilbuddet blev ikke antaget, da forsikringstager fandt præmien for høj."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**Indboforsikringen** (Afsnit 3-7). **3. Hvilke genstande er dækket? ... 3.1 Almindeligt privat indbo. ... 3.2 Særligt privat indbo. ... 3.3 Penge m.m. ... 3.4 Særlige private værdigenstande.**"

Nævnet udtaler:
Således som sagen er oplyst, finder nævnet at måtte lægge til grund, at der er tale om genstande, som klageren bruger i sit erhverv. Nævnet finder herefter, at lysbillederne ikke har været omfattet af den af klageren tegnede Familiens Basisforsikring, der ikke omfatter genstande, der anvendes i erhverv eller er af erhvervsmæssig karakter.

Nævnet finder endvidere, at klageren ikke har godtgjort, at selskabet har ydet mangelfuld rådgivning, hvorfor nævnet heller ikke på denne baggrund kan pålægge selskabet at udbetale erstatning.

Som følge heraf.

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen